

**A Régiók Európai Bizottsága véleménye – Migráció a közép-mediterrán útvonalon**

(2017/C 342/04)

**Előadó:** Hans Janssen (NL/EPP), Oisterwijk polgármestere

**Referenciaszöveg:** Közös közlemény az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak és a Tanácsnak:  
Migráció a közép-mediterrán útvonalon. A migrációs áramlás kezelése, életmentés  
JOIN(2017) 4 final

**POLITIKAI AJÁNLÁSOK**

## A RÉGIÓK EURÓPAI BIZOTTSÁGA

**Bevezetés és háttér**

1. felismeri, hogy ez az uniós közlemény a tágabb értelemben vett uniós politikai reform fontos része. Az a hozzáadott értéke, hogy konkrét intézkedéseket javasol a Tanács 2014. évi stratégiai iránymutatásainak kiegészítésére, amelyekben az európai vezetők megállapodtak arról, hogy a következő években kijelölnek egy utat a jövőbeni bel- és igazságügyi politika fejlesztése számára, ideértve a bevándorlást és a menekültügyet is;
2. tekintettel erre a kényes és stratégiaileg fontos területre úgy véli, hogy az Európai Unió tagállamainak és intézményeinek továbbra is dolgozniuk kellene azon, hogy meghatározzanak egyfelől egy stratégiát a régió számára az Európai Unió és a szóban forgó régió közötti kapcsolatok keretében, másfelől pedig – ennek nyomán – egy valódi migrációs politikát, és vállalják e politika végrehajtásának felelősségét az európai népek érdekében, figyelembe véve a tagállamok és a származási országok jellegzetességeit és a migránsok jogait is a nemzetközi és az európai egyezményeknek megfelelően;
3. elismeri, hogy a migrációs és a fejlesztési politika szorosan összekapcsolódik egymással. A nemzetközi, nemzeti, regionális és helyi szintű együttműködés létfontosságú ahhoz, hogy valósággá váljon a közös európai migrációs politika, és végre lehessen hajtani az európai migrációs stratégiát;
4. támogatja a migrációkezelés holisztikus megközelítésének elfogadását, ami lehetővé teszi a migrációs mozgások decentralizáltabb és hatékonyabb kezelését. A decentralizált kezelés garantálni fogja az egyenlő bánásmódot és az azonos jogokat;
5. rendkívül fontosnak tartja, hogy csökkentsék az európai kontinensre való átkelés során a tengerbe vesztettek számát, illetve folytassák és fokozzák a bajba jutottak megmentésére tett erőfeszítéseket. Mély megrendülésének ad hangot a több száz már elvesztett emberélet miatt, és nagyra értékeli minden olyan országot és szervezetet, amely igyekszik megelőzni ezt az emberi tragédiát<sup>(1)</sup>. Megismétli, hogy az Európába irányuló migráció további biztonságos és hozzáférhető törvényes útjainak – mint a humanitárius vízumok, az áttelepítések és a kibővített családgyesítés – megteremtése azoknak az erőfeszítéseknek a részét kell, hogy képezze, melyek célja egy átfogó és humánus migrációs politika megalkotása;
6. üdvözli a mostani közös közleményben szereplő további intézkedéseket, amelyek a közép-mediterrán migrációs útvonallal kapcsolatos kezdeményezések megerősítésére szolgálnak, Líbiát és annak környékét is ideszámítva. Tekintettel arra, hogy milyen sokan veszítik életüket a tengeren és a közép-mediterrán migrációs útvonalon, az áramlások kezelése és az életmentés továbbra is kiemelkedően fontos;
7. úgy véli, hogy a többszintű kormányzás az optimális eredmények elérésének előfeltétele. Ennek keretében elengedhetetlen, hogy az uniós, nemzeti és szubnacionális szintű hatóságok szoros együttműködésben dolgozzanak a tranzitországok helyi és regionális önkormányzataival, a civil társadalommal, a migránsszövetségekkel és a befogadó országok helyi közösségeivel, és nyitottak legyenek észrevételeikre;

<sup>(1)</sup> CdR 5728/2014, Erőfeszítések a tényleges szolidaritás előmozdítására egy valódi európai migrációs politikában, előadó: François Decoster (FR/ALDE).

8. kiemeli, hogy ezeknek az intézkedéseknek a sikeréhez szoros együttműködésre van szükség a közép-mediterrán útvonalon elhelyezkedő országok releváns partnereivel, emellett az uniós intézményeknek és a tagállamoknak összehangolt erőfeszítéseket kell tenniük és együtt kell működniük olyan nemzetközi szervezetekkel, mint az ENSZ Menekültügyi Főbiztosának Hivatala (UNHCR) és a Nemzetközi Migrációs Szervezet (IOM). Figyelmeztet, hogy a javasolt intézkedések egy része csak akkor hajtható végre sikeresen, ha a helyszínen fennálló körülmények ezt lehetővé teszik. Ezeket az intézkedéseket kiegészítő jellegűnek kell tekinteni az Unió és a tagállamok által az európai migrációs stratégia és a migrációs partnerségi program keretében már végrehajtás alatt álló jelentős számú kezdeményezés mellett <sup>(2)</sup>;

9. elismerését fejezi ki Olaszország, Málta, Görögország, Ciprus, Franciaország, Spanyolország és Portugália erőfeszítéseiről, amelyek már összekapcsolták az Eurosur nemzeti határőrizeti koordinációs központját a Seahorse földközi-tengeri hálózattal;

10. felismeri, hogy a közép-mediterrán útvonal vált az Európába törekvő migránsok és menekültek domináns útvonalává. 2016-ban több mint 180 000 migránst észleltek a közép-mediterrán útvonalon, akik túlnyomó többsége Olaszországban érte el a kontinentet. Az ezen az útvonalon közlekedőknek csaknem 90 %-a Líbiából indul el, ahol az instabil politikai és gazdasági helyzet lehetőséget biztosít az embercsempészek számára tevékenységeik kibővítésére. Sürgősen szükségesnek tartja az átkelések számának csökkentését és annak megakadályozását, hogy csónakok és hajók illegálisan útnak induljanak az EU felé. Kiemeli a megelőző intézkedések jelentőségét minden kormányzati szinten;

11. megjegyzi, hogy a csempészek és emberkereskedők a tevékenységeikkel és az általuk elkövetett emberi jogi jogsértésekkel maguk is hozzájárulnak Líbia instabilitásához, és fokozzák a migránsok kiszolgáltatottságát. A líbiai kormányzati és biztonsági kihívások tartós megoldásának kialakítása változatlanul kulcsfontosságú prioritást jelent az EU, az uniós tagállamok és a nemzetközi partnerek számára, hiszen ez a jelenlegi helyzet fenntartható kezelésének egyik előfeltétele;

12. megállapítja, hogy a líbiai migránsok többsége harmadik ország állampolgára, és legnagyobb részben a szubszaharai afrikai országokból származnak. Ezért, ha hatékonyan akarjuk megközelíteni a problémát, akkor a Líbiától délre fekvő országokban is fel kell lépni;

13. kiemeli a közleményben bejelentett intézkedések hozzáadott értékét. A következőkről van szó: a líbiai parti őrség képzési programjainak kibővítése, fenntartható finanszírozási források biztosítása a jövőbeni képzési igények fedezésére, határozott lépések megtétele az embercsempészek és az emberkereskedők elleni küzdelem fokozása érdekében, illetve ösztönzők biztosítása Tunézia, Algéria és Egyiptom részvételére a Seahorse földközi-tengeri hálózatban, a szubregionális szint bevonása érdekében. Hangsúlyozza, hogy ezeknek a tevékenységeknek a keretében mindig prioritásnak kell tekinteni az alapvető emberi jogok és a jogállamiság tiszteletben tartásának helyreállítását a migránsok és a helyi lakosság javára;

#### **Líbia középpontba helyezése: szükséges, de kényes kérdés**

14. megismétli, hogy szükség van a líbiai hatóságokkal való komoly együttműködésre annak biztosítása érdekében, hogy javuljanak a körülmények a migránsok befogadóállomásain, különös figyelmet fordítva a kiszolgáltatott személyekre és a kiskorúakra, biztosítva egyfelől a szoros együttműködést a Nemzetközi Migrációs Szervezettel (IOM) és az ENSZ Menekültügyi Főbiztosának Hivatalával (UNHCR), másfelől pedig azt, hogy ez a két szervezet hatékonyan felügyelni tudja a normák betartását;

15. üdvözli a líbiai településekkel folytatott munka és együttműködés fokozását, az alternatív megélhetési lehetőségek előmozdítása, valamint a migránsokat befogadó helyi közösségek rezilienciájának fokozása és a technikai együttműködés érdekében, amelynek célja, hogy a líbiai települések fejlesztési stratégiákat alakíthassanak ki térségeik számára, és javíthassák a lakosság támogatását célzó szolgáltatásokat;

16. hangsúlyozza, hogy közép- és hosszú távú együttműködési stratégiára van szükség a líbiai helyi és országos hatóságok szerveinek a területgazdálkodási kapacitásainak fejlesztésében történő támogatása érdekében;

17. ösztönzi a Líbia és déli szomszédjai közötti határ menti együttműködés, a párbeszéd és az információcserre előmozdítását, beleértve az Afrika–Frontex hírszerző közösségben rejlő lehetőségek maradéktalan kihasználását;

18. megjegyzi, hogy miközben közös fellépéseket vállalunk Líbiával, a minimálisra kell csökkentenünk annak kockázatát, hogy kialakulnak más útvonalak a szomszédos országokban. Üdvözli azt az átfogó regionális megközelítési módot, amelynek keretében fokozzuk az együttműködést Egyiptommal, Tunéziával és Algériával, elmélyítve a migrációval kapcsolatos párbeszédet és operatív együttműködést ezekkel az országokkal. Ezeknek az országoknak további segítségre

<sup>(2)</sup> COR-2016-04555-00-00-AC-TRA, A harmadik országokkal kialakítandó migrációs partnerségi keret, előadó: Peter Bossman (SL/PES)

van szükségük egy működőképes saját menekültügyi rendszer kialakítása és a nemzetközi védelemre szorulókat támogató terén;

19. kiemeli az egymással kölcsönhatásban álló problémákra irányuló különféle uniós programokat és projekteket a régióban, és úgy véli, hogy a fent említett célok elérése érdekében mindenképpen össze kell hangolnunk ezeket a kezdeményezéseket, mert csak így lehetnek hatékonyak;

20. megjegyzi, hogy az Uniónak az irreguláris migrációra adott eddigi közös válasza államközponterű biztonsági megközelítési módokban valósult meg, amelyek elsősorban az embercsempészet gyakorlati ellen irányultak az állami hatóságokkal folytatott együttműködés útján;

21. kéri, hogy fokozottan figyeljenek oda a különféle helyi politikai és gazdasági szereplőkre, amelyek szerepet vállalnak az irreguláris migrációban. Az érintett szereplők között vannak közlekedési vállalatok, amelyek elősegítik a migránsok irreguláris mozgásait, helyi lakosok, akik élelmet és szállást kínálnak, hogy így biztosítsák a saját megélhetésüket, helyi biztonsági erők, amelyek megvesztegetéssel és az utakon beszedett adókkal növelik bevételeiket, politikai elitek, amelyek az irreguláris migráció megkönnyítésével megszerzett pénzügyi erőforrásaikat politikai előnyök és befolyás megvásárlására használják fel, fegyveres csoportok, amelyek emberek csempészésével és kizsákmányolásával tesznek szert vagyonokra, és így erősítik saját pozíciójukat stb. Csak akkor tudjuk hatékonyan kezelni a migrációt, ha átlátjuk ezeket a különféle szereplőket, illetve viszonyukat a helyi kormányzatokhoz, és megértjük a stabilitás és a konfliktusok dinamikáját. Garantálni kell ezenkívül az említett szereplők részvételét az országuk stabilizációját és jövőjét biztosító stratégiákról szóló vitákban;

22. ezért üdvözlözi azt a javaslatot, hogy meg kell erősíteni a helyi önkormányzatok jelenlegi szociális és gazdasági támogatását a migrációs útvonalak mentén, bevonva ezeket az önkormányzatokat olyan stratégiák végrehajtásába, amelyek jobb életkörülményeket biztosítanak a helyi népesség számára, és így javítják a jövővel kapcsolatos kilátásaikat hazájukban;

23. hangsúlyozza, hogy a megfelelő módon megtervezett migrációs politikák hosszabb távon hozzájárulhatnak másfajta megélhetési források biztosításához és az intézmények magasabb színvonalához, és ezáltal belülről kezelhetik a migráció néhány okát. Egy ilyen jellegű, hatékony politika kialakításához a jelenlegi migrációs politikának be kell látnia, hogy a transz-szaharai irreguláris migráció hátterében kormányzati és stabilitási problémák állnak;

24. megismétli, hogy az irreguláris migráció útvonalai sok olyan országot kereszteznek a régióban, ahol az állami hatóságok gyengék vagy nem is léteznek. Líbia nyilvánvalóan ezek közé tartozik. Több jelentés is kimutatta, hogy a tiltott embercsempészetből és emberkereskedelemből származó bevételek olyan irreguláris fegyveres erőket erősítenek, amelyek *de facto* hatóságokként működnek ebben a térségben, és így lehetővé teszik a számukra, hogy megghiúsítsák az átfogóbb konfliktusrendezési folyamatokat. Még azokban az esetekben is, amikor még léteznek hivatalos állami hatóságok, az ezekkel a szereplőkkel való együttműködés az irreguláris migráció elleni küzdelemben lényegében egy politikai vállalkozás, amely végül akár az állammal szövetkező embercsempészek és irreguláris fegyveres erők érdekeit szolgálhatja. Ilyen széttöredezt hatalom mellett nem léteznek semleges tárgyaló partnerek;

25. hangsúlyozza, hogy a természeti katasztrófák a migráció és a lakóhelyelhagyás kiváltó okai lehetnek. Sürgeti továbbá, hogy ruházzanak be a katasztrófakockázatokkal szembeni ellenálló képesség fejlesztésébe mint a migráció alapvető okainak kezelésére irányuló, megelőző jellegű intézkedésbe;

### **A migrációkezelés javítása Líbiában**

26. bátorítja a líbiai hatóságok szisztematikus bevonására irányuló további erőfeszítéseket. A hangsúlyt a határigazgatásra, az irreguláris migráció elleni küzdelemre és a Líbiában tartózkodó migránsok emberi jogainak tiszteletben tartására és szükségleteinek kielégítésére kell helyezni, többek között úgy, hogy – a civil társadalommal együttműködve – alternatívákat dolgozzanak ki a migránsok fogva tartására, amit csak végső intézkedésként szabadna alkalmazni és csak olyan körülmények között, amelyek megfelelnek a nemzetközi humanitárius és emberi jogi normáknak. A képzésnek és az ezekkel a kérdésekkel kapcsolatos logisztikai támogatásnak fontos szerepet kell kapniuk az Unió által támogatott kapacitásépítési programokban;

27. javasolja az UNHCR bevonásával az arra irányuló gyakorlati lépések megvalósíthatóságának vizsgálatát, hogy a nemzetközi védelemre szorulókat Líbiából uniós tagállamokba és más nemzetközi partnerországokba telepítsék át;

28. kéri annak a kísérleti kezdeményezésnek a megerősítését, amelynek célja a belföldi lakóhelyelhagyás és a migránsok átutazása által érintett térségekben élő közösségek stabilizálása például olyan stratégiák meghatározásában történő együttműködés révén, amelyek célja, hogy az országot a népek számára élhető területként népszerűsítsék, például munkalehetőségek teremtésével a védelemre szoruló személyek számára. A kezdeményezés annál inkább is hasznos lenne,

mivel megkönnyítené az újonnan érkezők befogadását az adott közösségbe és egyebek mellett javítaná a lakosságot támogató közszolgáltatásokat és közműveket;

29. támogatja, hogy fejlesszük tovább a támogatott önkéntes visszatérést Líbiából a származási országba, ha a helyi viszonyok ezt lehetővé teszik. Ezen a téren mindenképpen szükség van a koordinációra a nemzetközi partnerekkel, különösen a Nemzetközi Migrációs Szervezettel (IOM);

### **Helyi önkormányzatok: a megoldás szerves részei**

30. üdvözli, hogy a helyi és regionális önkormányzatokat elismerték fontos szereplőként a migrációs kérdések megoldásában, a migráció kezelésében, az életmentésben és a bűnözés elleni küzdelemben;

31. megismétli, hogy a városok vezető szerepet töltenek be a globális migráció színpadán, és őket is érintik legközelebről annak negatív következményei. A helyi önkormányzatok közvetlenül felelősek a bevándorlók életkörülményeiért, sikereiért és a velük kapcsolatos kihívásokért. A helyi önkormányzatok akkor is sikeresek lehetnek, ha sok nemzeti kormányzat bajba kerül, vagy akár kudarcot is vall <sup>(3)</sup>;

32. kiemeli a származási, tranzit- és célországok helyi önkormányzatainak a migrációs politikában betöltött szerepét, különösen az integráció és a társadalmi kohézió kapcsán. A helyi önkormányzatok egyértelműen a migrációs kihívások kezelésének frontvonalában állnak, ha figyelembe vesszük megbízatásukat, a „terepen” való jelenlétüket, valamint az egyre sokszínűbb társadalmak mindennapi realitásainak kezelésében szerzett tapasztalataikat. A migráció kérdése azonban közös felelősség, mellyel valamennyi szinten – európai, nemzeti, regionális és helyi szinten is – foglalkozni kell. Ugyanakkor azonban az is fontos, hogy figyelembe vegyünk a migránsok lehető legjobb, tartós befogadásának – és ezáltal a sikeres integrációnak – helyi és regionális feltételeit is;

33. úgy véli, hogy az EU-nak ki kellene használnia a – mind a földközi-tengeri, mind az atlanti térségben – déli tengeri határát képező régiók lehetőségeit és tapasztalatait, mivel azok kiemelten fontos hidat képeznek a harmadik országokkal való kölcsönösen előnyös kapcsolatok kialakításához;

34. hangsúlyozza, hogy különösen Líbiában meg kell erősíteni a helyi önkormányzatokat, az Európai Tanács tagjainak a migráció külső vonatkozásairól szóló máltai nyilatkozatával összhangban <sup>(4)</sup>, és ezért támogatja az olyan projekteket, mint a nicosiai kezdeményezés; sürgeti az Európai Külügyi Szolgálatot és az Európai Bizottságot, hogy az RB-vel és a helyi vagy regionális önkormányzatok szövetségeivel együttműködve vizsgálják meg hasonló projektek lehetőségeit egyéb országokban;

35. elismeri, hogy a nicosiai kezdeményezés hozzáadott értéket képvisel, mivel egy líbiai önkormányzatokat támogató kapacitásépítési projektnek is tekinthető, amelyet az európai helyi és regionális hatóságokkal partnerségben és az Európai Bizottság pénzügyi hozzájárulásával hajtanak végre. Mindazonáltal arról sem feledkezni meg, hogy ezt a kezdeményezést meg kell erősíteni annak érdekében, hogy fellépési eredményesebbek lehessenek és jobb eredményekkel járjanak, szem előtt tartva, hogy ébernek kell lennünk, ha a legitimitás kérdése kapcsán Líbiában kialakult bonyolult helyzetről van szó, és továbbra is körültekintően követnünk kell minden politikai vonatkozást;

36. felismeri, hogy a közép-mediterrán útvonal mentén a helyi önkormányzatok kapacitása nem igazán fejlett. Ez a kihívás még bonyolultabbá válik, ha megpróbálunk reagálni a különféle szükségletekre, különösen egy gazdasági szempontból törekeny környezetben. A helyi önkormányzatoknak rendelkezniük kell eszközökkel a migránsok különféle csoportjai legsürgetőbb szükségleteinek felméréséhez, különös tekintettel a kísértő nélküli gyermekekre és serdülőkre, valamint a nőkre;

37. hangsúlyozza, hogy nagyobb figyelmet kell fordítani a gyermekvédelemre. A közép-mediterrán útvonalon soha nem halt meg annyi menekült és migráns, mint az utóbbi három hónap során. A becslések szerint 190 gyermek is volt köztük. Csatlakozunk az UNICEF felhívásához, amelyben arra kéri az Uniót és a tagállamokat, hogy vállaljanak kötelezettséget a menekült és migráns, különösen a kísértő nélküli gyermekek védelmére a kizsákmányolással, erőszakkal és gyermekkereskedelemmel szemben, és erősítsék meg a líbiai gyermekvédelmi programokat;

38. egyértelművé teszi, hogy a helyi önkormányzatok kapacitásfejlesztéséhez nyújtott uniós támogatás nemcsak a helyi önkormányzatok technikai képességeinek növelését jelenti, hanem az alapvető szükségletek és szolgáltatások hatékony biztosítását is. A gyakorlati tapasztalatok arra utalnak, hogy a szociális szolgáltatások és a közjavak decentralizált kezelése optimális „ár-érték arányról” gondoskodik a fejlesztési intézkedések tervezése és végrehajtása során;

39. javasolja a decentralizáció és a helyi kormányzati programok támogatását, a szegénység csökkentését célzó nemzeti stratégiákkal összhangban;

<sup>(3)</sup> CdR 9/2012 fin, A migrációval és a mobilitással kapcsolatos általános megközelítés, előadó: Nichi Vendola (IT/PES).

<sup>(4)</sup> <http://www.consilium.europa.eu/hu/press/press-releases/2017/01/03-malta-declaration/>

40. kitar emellett, hogy a nemzetközi védelemre jogosult migránsoknak nyújtott szolgáltatásokat és védelmet, valamint a társadalmi befogadásuk előmozdítását illetően további figyelmet érdemel a nemzeti migrációs politikák és a helyi kezdeményezések közötti koherencia és kölcsönhatás. A helyi önkormányzatoknak minimális követelményként felhatalmazással és erőforrásokkal kell rendelkezniük ahhoz, hogy megfelelő módon válaszolhassanak a joghatóságuk alatt álló településeken élő migránsok szükségleteire. Az lenne a legjobb, ha olyan átfogó politikai környezetben tevékenykedhetnének, amely kedvez az inkluzív megközelítésnek ott, ahol adottak az előfeltételek;
41. megjegyzi, hogy Líbia politikai és társadalmi zűrzavarban él immár hat éve, ami az „arab tavasz” eseményeinek közvetlen következménye. Az általános válság, amellyel Líbia 2014 óta küzd, hatalmas káoszhoz és az életkörülmények meredek romlásához vezetett az egész országban. Az állam szinte teljes hiánya és a települési tanácsok rendelkezésére álló erősen korlátozott eszközök miatt az intézmények nagyon gyengék, ami jelentősen akadályozza a stabilitást és a fejlődést. Ugyanakkor az ország a decentralizált kormányzati rendszer létrehozására irányuló reformok mellett döntött. Líbia 2012-ben jóváhagyta az 59. számú (az önkormányzatiságról szóló) törvényt, és ez – az országban uralkodó bizonytalanság ellenére – még mindig referenciapontot jelent az összes líbiai párt számára, politikai hovatartozásuktól függetlenül;
42. hangsúlyozza, hogy a líbiai városokban sok fiatal azért keveredik bele a „migrációs üzletbe”, mert ez rendkívül jövedelmező bevételi forrást jelent. Különösen nehéz integrálni azokat a fiatalokat, akik részt vettek fegyveres konfliktusokban és a milíciák tevékenységeiben. A hagyományos társadalmi szerveződések (törzsek, családok, iskolák és intézmények) nehezen boldogulnak a fiatalokkal. Tombol a kábítószer-használat és a bűnözés. A specifikus ifjúsági politikák hiánya még jobban megnehezíti a fiatalok helyzetét;
43. hangsúlyozza, hogy a települési önkormányzatok fontos szerepet tölthetnek be, nemcsak Líbiában, hanem a földközi-tengeri útvonal mentén fekvő más országokban is. Mivel intézményi és jogi szereplőként felelősséget viselnek a helyi ügyekért, felszólítjuk őket, hogy vállaljanak jelentős szerepet a helyzet stabilizálásában. A helyi gazdasági fejlődés, a biztonsági szereplőkkel való koordináció és a hatékony ifjúság- és migrációs politika jelentheti azokat a pilléreket, amelyekre ez a szerep épülhet. A helyi önkormányzatoknak azonban jelentős segítségre van szükségük ahhoz, hogy képesek legyenek vállalni ezeket a felelősségeket;
44. támogatja az arra irányuló programokat, hogy járuljunk hozzá a helyi önkormányzatok megerősítéséhez, autonómiájához és hatékonyságához Líbiában és más országokban a közép-mediterrán útvonal mentén azáltal, hogy az önkormányzatiság három dimenziójára összpontosítunk, melyek a következők: irányítás, szolgáltatások és részvétel. Erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy javuljanak a magasan képzett fiatalok helyi gazdasági kilátásai, társadalmi élete és politikai részvétele az adott országon belüli vidéki térségekben és városokban, hogy kevesebb olyan tényező legyen, amely radikalizálódáshoz és migrációhoz vezet;
45. hangsúlyozza, hogy annak ellenére lehetséges a helyi szintű kormányzás javításának ösztönzése, hogy a helyi önkormányzatok jelenleg gyakorlatilag kapacitáshiánnyal küzdenek, és a helyi szintű kormányzás támogatásának alapvető szükségessége mellett száll síkra, mivel ez mindenképpen előmozdítaná a stabilizálódást, és létrehozná a jövőbeni újjáépítés feltételeit, ami a migráció hatékony és fenntartható kezelésének egyik előfeltétele Líbiában;
46. hangsúlyozza a nők részvételének és a fiatalok szerepvállalásának jelentőségét. Ez továbbra is alapvetően fontos a különféle támogatási tevékenységekben, különösen az aktív civil szervezetek (CSO) és független politikusok bevonásával;
47. fontosnak tartja a migráció, a lakóhelyelhagyás és a zavargások különböző formái negatív hatásainak csökkentésére kitűzött célok hozzáadott értékét, amelyet úgy lehet elérni, hogy növeljük a vidéki térségek gazdasági vonzerejét, és olyan tevékenységeket támogatunk, melyek segítik az önkormányzatokat új feladatkörük ellátásában, a decentralizációs intézkedésekkel összhangban;
48. elismeri, hogy a tragédia a származási országban kezdődik, nem a tengeren. Ilyen módon arra sarkallja az Uniót, hogy járuljon hozzá a helyi gazdasági fejlődéshez a közép-mediterrán útvonal mentén fekvő országokban azáltal, hogy támogatja az önkormányzatokat a helyi fejlesztésekben betöltött szerepükben, illetve lehetővé teszi a fiatalok és a nők részvételét a helyi ügyekben és a társadalmi-gazdasági tevékenységekben;
49. felkínálja további támogatását az Unió migrációs politikájának megtervezéséhez és végrehajtásához, a helyi és regionális önkormányzatok euromediterrán közgyűlése (ARLEM) ismereteire és tapasztalataira építve.

Kelt Brüsszelben, 2017. július 12-én.

a Régiók Európai Bizottsága  
elnöke

Markku MARKKULA